

Keskusteluaiheita Discussion papers

Christian Edgren

TULLI- JA TUONTIMAKSUKERTYMÄSTÄ

No 144

19.12.1983

This series consists of papers with limited circulation, intended to stimulate discussion. The papers must not be referred or quoted without the authors' permission.

Sisällysluettelo

	sivu
1. Johdanto	1
2. Tuontitullien ja tuontimaksujen kehityksestä	2
3. Kauppapolitiikka ja tullisopimukset	2
4. Tuonnin kohtelu v. 1975, poikkeusajankäytön tarkastelu	9
5. Tullisopimusten mukaisen tavaratuonnin tarkastelu	13
Liite: Kalendarium tapahtumista	16
Kirjallisuuslähteet	22

TULLI- JA TUONTIMAKSUKERTYMÄSTÄ

1. Johdanto

Seuraavassa kerrotaan niistä tekijöistä, jotka osaltaan ovat vaikuttaneet tuontitullien ja tuontimaksujen kertymän kehitykseen vuosina 1948-1981. Selvitys liittyy ETLAn suhdanne-ennustetoiminnan välineistön edelleen kehittämiseen. Ennusteita laadittaessa tarvitaan mm. arvioita välillisten verojen tulevasta kehityksestä ja siten myös selvempää tuntumaa lukuisten välillisten verojen määräytymisperusteisiin. Perusteita voidaan parhaiten tutkia menneen kehityksen kautta.

Tuontitullien ja -maksujen pääselittäjinä ovat tuonnin kehitys ja harrastettu tullipolitiikka. Tullikertymän kannalta ovat keskeisessä asemassa Suomen ja muiden maiden välillä tehdyt tullisopimukset. Koska tullisopimukset, ainakin tullinalennusten aikataulun suhteen, eroavat toisistaan, on yhdellä esimerkillä lähemmin tarkasteltu tuonnin sopimusten mukaista kohtelua. Voidaan päätellä, että tuonnin rakenteen muutos vaikuttaa huomattavasti tullien koko tuontiin liittyvän keskimääräisen rasituksen kehityskuvaan.

2. Tuontitullien ja tuontimaksujen kehityksestä

Tuontitullin osuus tavaratuonnin arvosta oli vuonna 1956 lähes 20 %. Tehtyjen tullisopimusten perusteella on tullin suhde tavaratuonnin arvoon nopeasti laskenut. Vuodesta 1962 ruvettiin perimään osittain tullin sijasta ja sen ohella tuontimaksua. Vuonna 1981 oli tuontitullien ja -maksujen osuus tavaratuonnin arvosta 1.3 %. Tuontitullin fiskaalinen merkitys - esim. valtiontalouden rahoituslähteenä - on vastaavasti pienentynyt. Vuonna 1956 oli tuontitullin osuus bruttokansantuotteesta 3.7 %. Vuonna 1981 oli tuontitullien ja -maksujen vastaava osuus bruttokansantuotteesta enää 0.4 %.

Insidenssin¹⁾ kehitys, kun se lasketaan tuontitullien ja -maksujen osuutena koko tavaratuonnin arvosta, näkyy kuviosta 1.

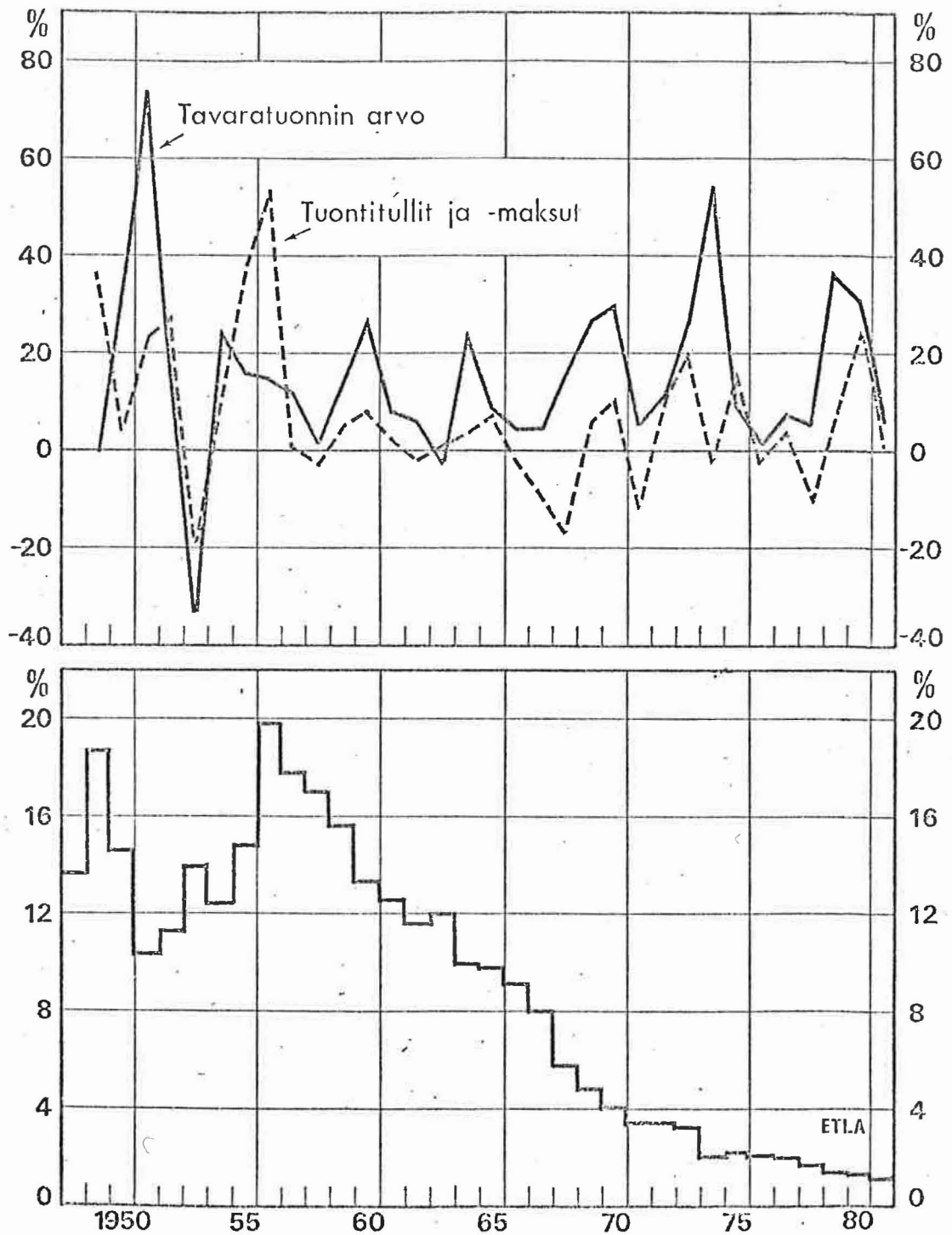
3. Kauppapolitiikka ja tullisopimukset

Suomen 1950-luvun ulkomaisia taloussuhteita leimasivat määrälliset rajoitukset sekä kahdenväliset kauppaja maksusopimukset. Kehitys kohti vapaampaa kauppaa alkoi kuitenkin jo lisenssitoiminnan uudelleenorganisoinnin jälkeen vuonna 1953.

1) Insidenssi tarkoittaa samaa kuin kohtaanto.

Kuvio 1. Tavaratuonnin arvon sekä tuontitullien ja -maksujen suhteelliset muutokset, % (yläosa)

Tuontitullien ja -maksujen suhde tavaratuonnin arvoon, % (aläosa)

Vuoden 1957 devalvaatiota seurasi laaja lisensioinnin automatisointi ja lisenssipakon poistaminen. Kehityspiirteeseen kuului myös monenvälisen kaupan laajeneminen.

Suomen liittyminen EFTAan vuonna 1961 aloitti uuden kauden kauppapolitiikassa. Teollisuustuotteiden tullit, tekstiili- ja metallisuustuotteita sisältävää hidastumislistaa lukuunottamatta, poistettiin Suomen ja EFTA:n jäsenmaiden välisestä kaupasta vuoden 1967 loppuun mennessä.

Suomen ja Neuvostoliiton välisellä tullisopimuksella myönnettiin Neuvostoliitolle Suomen markkinoilla EFTA-edut. GATTin ns. Kennedy-kierroksella sovitut yleiset 30 prosentin tullien alennukset toteutettiin vuosina 1968-72.

Kauppa sosialististen maiden kanssa on perustunut kahdenvälisiin kauppaja maksusopimuksiin. Neuvostoliiton kanssa on vuodesta 1951 lähtien sovellettu viisivuotisia runkosopimuksia, joita on täsmennetty vuosittaisilla tavaravaihtopöytäkirjoilla. 1960-luvun jälkipuoliskolta lähtien pitkäaikaisia kauppasopimuksia on tehty myös muiden Itä-Euroopan sosialistimaiden kanssa.

Iso-Britannian ja Tanskan siirryttyä EFTA:sta EEC:hen Suomi solmi EEC:n kanssa vapaakauppasopimuksen, joka astui voimaan vuoden 1974 alusta. Sopimuksen voimaan astuessa alennettiin tulleja hidastumislistaa lukuunottamatta 60 prosenttiin perustasosta.

Vuoden 1974 alussa astuivat voimaan ensimmäiset EEC-sopimuksen mukaiset tullialennukset. Normaaliaikataulun mukaiset tullit saavuttivat nollassa tason 1.7.1977. Normaalin tullialennusaikataulun ulkopuolelle jäi useita tuotteita, jotka luettiin 12 vuoden ja 8 vuoden hidastumislistojen piiriin. Kahdeksan vuoden hidastumislistan tullit saavuttivat nollassa tason vuoden 1981 alussa ja 12 vuoden hidastumislistan tullit poistuvat vuoden 1985 alkuun mennessä. Sopimus koski EEC:tä sen alkuperäisessä kokoonpanossa¹⁾ sekä Irlantia. Tanskan ja Ison-Britannian kohdalla, jotka saivat EFTA-kohtelua jo ennen EEC-sopimuksen solmimista, suurin osa tuonnista sai edelleen EFTA-kohtelua. Joidenkin tuotteiden tulleja nostettiin väliaikaisesti, kunnes ne taas poistuivat EEC-tullialennuksen mukaisesti.

Tehtyään EEC:n kanssa vapaakauppasopimuksen Suomi ehdotti Itä-Euroopan sosialistimaille neuvotteluja kaupan esteiden molemminpuolisesta vähentämisestä. Neuvottelut johtivat v. 1974 kolmen ns. KEVSOS-sopimuksen allekirjoitukseen Unkarin, Bulgarian ja Tšekkoslovakian kanssa. Tullialennukset astuivat voimaan vuoden 1975 alussa, jolloin tullit alenivat 40 prosenttiin perustasosta. Saksan Demokraattisen tasavallan kanssa tehty vastaavanlainen sopimus astui voimaan 1.4.1975. Puolan kanssa sovitut tullialennukset alkoivat kolme vuotta myöhemmin.

1) Alkuperäisiä EEC-maita olivat: Saksan Liittotasavalta, Ranska, Italia, Alankomaat, Belgia-Luxemburg.

Sopimuksen mukaiset tullinalennukset

EFTA ja Neuvostoliitto, alennettu taso suhteessa perustasaan

	Normaalilista	Hidastumislista
1961 perustaso	100	100
1.7.1961	70	80
1.8.1962	60	
1.5.1963	50	
1.5.1964	40	60
1.3.1965	30	
1.1.1966	20	40
1.1.1967	10	30
1.1.1968	0	0

EEC-sopimus, alennettu taso suhteessa perustasaan

	Normaalilista	12 vuoden hidastumislista	8 vuoden hidastumislista
perustaso	100	100	100
1.1.1974	60		
1.1.1975	40	85	70
1.1.1976	20	80	60
1.7.1977	0	65	50
1.1.1979		50	40
1.1.1980			20
1.1.1981		35	0
1.1.1985		0	

KEVSOS-sopimukset

Normaaliaikataulun mukaiset tullinalennukset,
tasot suhteessa perustasaan

	Bulgaria, Unkari, Tšekkoslovakia	Saksan demokraattinen tasavalta
perustaso	100	100
1.1.1975	40	
1.4.1975		40
1.1.1976	20	20
1.1.1977	0	0
	Puola	
perustaso	100	
1.4.1978	60	
1.1.1979	30	
1.1.1980	0	

Taulukko 1. Tuontitullien ja -maksujen suhde tavaratuonnin arvoon maaryhmittäin, %

	EFTA	EEC	Itä-ryhmän maat	Muut maat	Yhteensä	
1967	3.4	9.9	6.5	18.6	8.4	
1968	1.0	8.6	5.1	15.4	6.1	
1969	0.8	7.1	4.4	12.5	5.2	
1970	0.6	7.6	6.6	6.6	4.5	
1971	0.5	6.0	4.0	7.9	3.7	
1972	0.5	5.7	1.5	10.8	3.8	
1973	0.4	4.1	1.6	9.1	3.6	
1974	0.2	3.0	1.0	4.8	2.2	
1975	0.3	2.9	0.9	5.2	2.3	
1976	0.3	2.4	0.8	4.8	2.0	
1977	0.4	2.2	0.7	4.9	2.0	
1978	0.3	1.7	0.6	4.9	1.8	
	EFTA	EEC	Neuvosto- liitto	KEVSOS	Normaali tulli	Yhteensä
1977	0.1	2.3	0.0	7.1	14.7	2.0
1978	0.0	1.8	0.0	6.7	13.4	1.8
1979	0.0	1.4	0.0	5.7	12.4	1.6
1980	0.0	1.4	0.0	5.4	11.6	1.5
1981	0.0	0.9	0.0	3.7	11.2	1.5

KEVSOS-sopimusten tullinalennukset saavuttivat nolla-tason Unkarin, Bulgarian, Tšekkoslovakian ja Saksan demokraattisen tasavallan kohdalla vuoden 1977 alussa ja Puolan osalta vuoden 1980 alussa.

Mainittujen sopimusten mukaisten tullinalennusten vaikutukset näkyvät paitsi kuviosta 1 myös maaryhmittäin tarkastelevasta taulukosta 1 tuontitullien ja -maksujen suhteen alenemisena.

4. Tuonnin kohtelu v. 1975, poikkileikkaustarkastelu

Seuraavassa tarkastellaan hieman lähemmin yhden esimerkkivuoden valossa miten taulukon 1 maaryhmittäinen insidenssi määräytyy osittain sopimuskohtelun ja osittain yleisen tullikohtelun saaneen tuonnin perusteella. Taulukossa 2 on pyritty hajoittamaan tuontia siten, että aggregaattitiedot koko tuonnin jakautumisesta sopimuskohtelun ja yleisen kohtelun alaiseen tuontiin täsmäävät maaryhmittäisten tuontiarvojen kanssa. Taulukon numerot eivät ole tarkkoja ja siten ainoastaan suuntaa antavia.

Tuontitulli ja tuontimaksut

Vuonna 1975 oli tavaratuonnin arvo 28 002 milj. mk. Tavaratuonnista suurin osa 21 042 milj. mk (75 %) oli tulli- ja tuontimaksukannosta vapaata tuontia. Tullivapaan tuonnin arvo oli 22 088 milj. mk eli 79 % koko tavaratuonnin arvosta. Tulli- ja tuontimaksukannon osuus tulli- ja tuontimaksunalaisesta tuonnista oli 9.4 %.

Taulukko 2. Tavaratuonti yleisen ja sopimuskohtelun mukaan tullisopimusalueittain vuonna 1975, milj. mk sekä tullin ja tuontimaksun insidenssi, %.

Tullisopimus- alue	Tuonti milj. mk	Sopimuskohtelu, milj. mk			Sopimuksen ulkopuolel- la	Insidenssi	
		Tullin- alainen	Tulliton	Yhteensä		Tulli ²⁾ , %	Tulli ja tuontimak- su ³⁾ , %
EEC, alkuperäis- maat	7 070	3 620	1 439	5 059	2 011	5.8	} 2.9
Tanska, Iso-Bri- tannia	3 255	49	2 109	2 158	1 097	2.2	
EFTA	6 353	8	4 285	4 293	2 060	4.8	0.3
Neuvostoliitto	4 707	-	411	411	4 296		} 0.9
KEVSOS	447	116	-	116	331	9.2	
Muut itäryhmän maat	746	-	-	-	746		
TPTT ¹⁾		-	1 255	1 255	-1 255		} 5.2
Kehitysmaat/GSP	2 674	-	59	59	2 615		
Muut maat	2 734	-	-	-	2 732		
Residuaali	+16	-1	-27	-28	+46		
Yhteensä	28 002	3 792	9 531	13 323	14 679	5.8	2.3

1) Tullilain perusteella tulliton tuonti.

2) Tulli suhteessa sopimuskohtelun tullinalaiseen tuontiin.

3) Tulli- ja tuontimaksukanto suhteessa koko tuonnin arvoon.

Taulukko 3. Tuontitullin ja tuontimaksujen insidenssi v. 1975

	Tuonti milj.mk	Insidenssi, %		
		Tulleista	Tuonti- maksuista	Yhteensä
Koko tuonti	28 002	1.6	0.7	2.3
Tullin- ja tuonti- maksunalainen tuonti	6 960	6.5	2.9	9.4
Tullinalainen tuonti	5 914	7.6	-	7.6

Tuontitulli

Tuontitullin osuus tullinalaisesta tuonnista oli 7.6 %. Koko tuonnista noin 52 % sai yleistä tullikohtelua, joten 48 % tuonnin arvosta sai erilaisiin sopimuksiin nojautuvaa tullikohtelua. Taulukossa 4 nähdään pääpiirteissään yleisen tullikohtelun alaisen tuonnin ja sopimuksiin nojautuvan tuonnin jakauma tullinalaiseen ja tullivapaaseen tuontiin sekä vastaavat insidenssiarvot.

Taulukko 4. Tullinalainen ja tullivapaa tuonti yleisen ja sopimukseen nojautuvan tullikohtelun mukaan, milj. mk, sekä vastaavat insidenssiarvot, % v. 1975

	Tullinalais- ta tuontia	Tullivapaa- ta tuontia	Yhteensä
Yleistä tullikohtelua saanut tuonti	2 122	12 557	14 679
- insidenssi	10.7		1.6
Sopimuskohtelua saanut tuonti	3 792	9 531	13 323
- insidenssi	5.8		1.7
Yhteensä	5 914	22 088	28 002
- insidenssi	7.6		1.6

5. Tullisopimusten mukaisen tavaratuonnin tarkastelu

1. EEC-sopimus

EEC-maiden kokonaistuonnista sopimuskohtelun mukainen tullinalainen tuonti oli vuonna 1975 3 620 milj. mk, eli hieman yli 50 % EEC:stä tulevan tavaratuonnin arvosta. Tullia kannettiin 210 milj. mk, joka oli tullinkannosta noin 47 %. EEC:stä tuodun tullinalaisen tuonnin insidenssi oli siten 5.8 %. Sopimuskohtelun mukaisesta tullinalaisesta tuonnista suurin osa (65 %) sai normaalikohtelua. Muu osa kuului 8 vuoden (5 %) ja 12 vuoden (31 %) hidastumislistojen piiriin. Normaalikohtelun ja hidastumislistojen insidenssit olivat vastaavasti 3.4, 7.9 ja 10.5 %.

2. Tanskaa ja Iso-Britanniaa koskeva sopimus

Vaikka Tanska ja Iso-Britannia vuonna 1975 kuuluivat EEC:hen, niillä oli eräin poikkeuksin samat tulliedut kuin EFTA-sopimuksen perusteella niille oli myönnetty. Tanskasta ja Iso-Britanniasta tuotujen tavaroiden tuonnista 66 % sai sopimuksen mukaista kohtelua. Suurin osa oli tullitonta tuontia. Sopimuskohtelun mukaisen tullinalaisen tuonnin arvo oli 49 milj.mk eli noin 1.5 % näiden maiden koko tuonnista. Tullin osuus tullinalaisesta tuonnista oli 2.2 %.

3. EFTA-sopimus

EFTA-maista tuodun tullittoman tuonnin arvo oli vuonna 1975 4 285 milj. mk, eli 67 % EFTA-maista tulevan tuonnin arvosta. Sopimuskohtelun alaisesta

tuonnista oli vain 8 milj. mk tullinalaista tuontia. Insidenssi oli 4.8 %.

4. Neuvostoliitto

Neuvostoliitto sai jo aikaisemmin pääpiirteittäin EFTA-sopimuksen mukaista kohtelua. Suurin osa Neuvostoliitosta tuotavista tavaroista saa tullivapauden yleisen tullikohtelun perusteella. Vuonna 1975 tuotiin Neuvostoliitosta tehtyjen sopimusten perusteella tullittomana tavaroita 411 milj. markan arvosta.

5. KEVSOS-sopimukset

Vuonna 1975 oli KEVSOS-kohtelua saaneen tuonnin arvo 116 milj. mk. Tullikannon insidenssi oli kokonaisuudessaan 9.2 %, josta normaali aikataulun mukainen insidenssi oli 5.2 % ja hidastumislistan mukainen 12.6 %.

6. Tullilain perusteella tulliton tuonti

Tullilain perusteella myönnetään tullivapaus laivanrakennusteollisuudessa ja vientitavaroiden valmistuksessa käytettäville tavaroille. Tällaisissa tapauksissa tavara tilastoidaan tähän ryhmään, vaikka se saisi tullivapauden yleisenkin tullikohtelun perusteella.

Vuonna 1975 sai tullilain perusteella tullivapauden 1 255 milj. markan arvoinen tuonti. Tämä tuontierä ei ole kohdennettavissa tullisopimusalueittain, minkä takia se on vastaavasti vähennetty sopimusten ulkopuolelle yleiseen tullikohteluun jääneestä aluekohtaisesta tuonnista.

7. GSP-sopimus

General System of Preferences, eli GSP-sopimuksen mukaan, joka koskee kehitysmaita, myönnetään tullietuuksia määrättyjen tavaroiden tuonnissa. Tämän sopimuksen perusteella vuonna 1975 oli tullitonta tuontia 59 milj. markan arvosta.

Liite:

Kalendarium tapahtumista

1.1.1950

Muutoksia tärkeimpiin tuontitulleihin: kahvin tullia alennettiin ja bensiinin tullia korotettiin.

31.12.1954

Laki tullien kantamisesta vuonna 1955 vahvistettiin. Tullit korotettiin vallinneelta vuoden 1939 tullimääriin verrattuna 10-kertaiselta tasoltaan 15-kertaisiksi lukuunottamatta ulkomaisia polttoaineita, jotka saatiin edelleen tuoda maahan ilman tullia, sekä GATT- tai muilla sopimuksilla sidottuja tulleja.

3.3.1955

GATT:in maaliskuussa 1955 päättyneessä istunnossa myönnettiin Suomelle lupa sopimustullien korottamiseen, minkä johdosta sopimustullit voitiin korottaa samalle tasolle, millä autonomiset tullit olivat vuoden alussa tapahtuneen korotuksen jälkeen. Korotus oli pääasiallisesti 70 %, eräissä harvoissa tapauksissa 0 tai 50 % vuonna 1949 vallinneesta tasosta ja kohdistui ensisijassa ylellisyysluonteisiin tavaroihin.

18.12.1957

Eduskunnan hyväksymän tullilain mukaan tullit kannettiin v. 1958 edelleen 15-kertaisena vuoden 1939 tasoon verrattuna. Markkamääräisiä tulleja korotettiin devalvoinnin vuoksi 39 prosentilla. Poikkeuksen muodostivat kuitenkin mm. eräät tärkeät verotullit.

3.1.1958

Uuden määräyksen mukaan tullikamarit eivät enää saaneet myöntää tullimaksun suorittamiseksi aikaisemmin tavallisesti myönnettyä kahden kuukauden maksuaikaa.

1.7.1961

Suomen ja EFTA:n välinen sopimus tuli voimaan. EFTA-maista tuotavien tavaroiden tullit alenivat 30 % lukuunottamatta ns. hidastumislistalla olevia tuotteita, joiden kohdalla alennus oli 20 %. Suomen ja Neuvostoliiton välisen sopimuksen mukaisesti tullit Neuvostoliitosta tuotavista tavaroista alenivat vastaavasti.

1962

Tuontimaksuja ruvettiin keräämään tuontitullin sijasta tai ohella eräistä maataloustuotteista vuodesta 1962 lähtien mm. maataloustuotteista annetun markkinoimisrahastolain mukaisesti.

1.8.1962

Suomi alensi tulleja EFTA-maihin nähden 10 prosenttiyksikköä, jolloin tullit olivat 60 % vuoden 1961 perustasosta.

30.4.1963

EFTA-maista tuotavien tavaroiden tullit laskivat 10 prosenttiyksikköä ja saavuttivat 50 prosentin tason vuoden 1961 perustulleihin nähden. Alennuksen ulkopuolelle jäivät ns. hidastuslistan tuotteet. Tulli-alennukset koskivat myös tuontia Neuvostoliitosta.

1.5.1964

EFTA-maista tuotavien tavaroiden tullit laskivat 40 prosenttiin ja hidastumislistalla olevien tavaroiden tullit 60 prosenttiin perustasosta.

1.3.1965

EFTA-maista tuotavien tavaroiden tullit alenivat 30 prosenttiin perustasosta.

31.12.1965

EFTA-maista tuotavien tavaroiden tullit alennettiin 20 prosenttiin ja hidastumislistalla olevien tavaroiden tullit 40 prosenttiin perustasosta.

31.12.1966

EFTA-tullit alennettiin edelleen 10 prosenttiin ja hidastuslistan tullit 30 prosenttiin perustasosta.

31.12.1967

EFTA-maista ja Neuvostoliitosta tuotavien tavaroiden tullit poistuivat. Myös hidastumislistalla olevien tavaroiden tullit poistettiin.

1.7.1968

Teollisuustuotteiden tulleja alennettiin vuoden 1967 toukokuussa GATT:in piirissä tehdyn sopimuksen mukaisesti. Kennedy-kierroksella oli päätetty alentaa tulleja keskimäärin 35 % vuoden 1972 alkuun mennessä siten, että ensimmäinen alennus eli 2/5 osaa lopullisesta määrästä oli saatettava voimaan viimeistään 1.7.1968. Nyt toteutettu

alennus merkitsi esim. muualta kuin EFTA-maista ja Neuvostoliitosta tuotavien autojen tullien alenemista 14 prosentista 11 prosenttiin.

1.1.1970

Kennedy-kierroksen tullialennuksista toteutettiin kolmas viidennes.

1.1.1971

Kennedy-kierroksen tullialennuksista toteutettiin neljäs viidennes. Suomen osalta tämä merkitsi teollisuustuotteiden tullisuojan laskemista noin prosenttiyksiköllä runsaaseen 11 prosenttiin.

1.1.1972

Viides ja viimeinen Kennedy-kierroksen tullialennus toimeenpantiin vuoden alusta.

1.1.1974

EEC:stä tuotavien teollisuustuotteiden tullit poistetaan 1.7.1977 mennessä. Tullialennukset olivat:

1.1.1974	40 %
1.1.1975	20 %
1.1.1976	20 %
1.1.1977	20 %

Arkojen alojen tullit poistetaan asteittain vuoden 1985 alkuun mennessä.

1.1.1975

Vuoden alusta astuivat voimaan toiset EEC-tullien alennukset. Tullit alenivat 40 prosenttiin lähtötasostaan, lukuunottamatta hidastumislistojen

tulleja, jotka alenivat 85 ja 70 prosenttiin perustulleista.

1.1.1975

KEVSOS-neuvottelujen tuloksena Suomi teki sopimukset neljän sosialis-
timaan kanssa kaupan esteiden vähentämiseksi. Vuoden alussa tulleja
alennettiin bulgariaalaista, tšekkoslovakialaista ja unkarilaista alku-
perää olevien ja 1.7.1975 Saksan demokraattisesta tasavallasta peräi-
sin olevien tavaroiden osalta. KEVSOS-tullinalennukset tapahtuivat
saman aikataulun mukaisesti kuin EEC-tullinalennukset.

1.1.1976

EEC- ja KEVSOS-tullit alenivat hidastumislistojen tulleja lukuunottamat-
ta 20 prosenttiin lähtötasostaan. Hidastumislistojen tullit alenivat 80
ja 60 prosenttiin perustulleista.

1.1.1977

EEC- ja KEVSOS-tullit poistuivat hidastumislistojen tulleja lukuunotta-
matta. Hidastumislistojen tullit alenivat 65 ja 50 prosenttiin perustul-
leista.

1978

EEC- ja KEVSOS-tulleista enää jäljellä hidastumislistojen tullit, joissa
ei tehty muutoksia. Tullien alennusten soveltamisalue laajeni siten,
että Puola tuli uutena maana KEVSOS-sopimusten piiriin ja Suomen Puolan-
tulleja alennettiin 1.4.1978 60 prosenttiin perustulleista.

1.1.1979

Vuoden alussa alenivat EEC- ja KEVSOS-sopimusten hidastumislistatullit siten, että 12 vuoden hidastumislistan ja KEVSOS-hidastumislistojen tullit alenivat 65 prosentista 50 prosenttiin perustulleista ja 8 vuoden hidastumislistan tullit 50 prosentista 40 prosenttiin perustulleista. Lisäksi alenivat Suomen ja Puolan välisen KEVSOS-sopimuksen mukaiset tullit 60 prosentista 30 prosenttiin perustulleista.

1.1.1980

EEC:n 12 vuoden hidastumislistalla olevat tullit pysyivät ennallaan ja 8 vuoden hidastumislistan tulleja alennettiin 40 prosentista 20 prosenttiin perustulleista. KEVSOS-tulleista alenivat ainoastaan Puolan-tullit, jotka normaalilistan osalta muuttuivat vapaiksi oltuaan edellisenä vuotena 30 % perustulleista.

Vuoden alussa toteutui ensimmäinen GATT:in Tokion-kierroksen tullinalennukset.

Espanjalaista alkuperää olevien eräiden tavaroiden tulleja alennettiin 25-60 % EFTA-maiden ja Espanjan kesken solmitun vapaakauppasopimuksen mukaisesti.

1.1.1981

Vuoden alussa alenivat EEC-sopimuksen 8 vuoden hidastumislistan tullit 20 prosentista kokonaan vapaaksi ja 12 vuoden hidastumislistan tullit 50 prosentista 35 prosenttiin perustulleista. KEVSOS-hidastumislistatullit alenivat myös 50 prosentista 35 prosenttiin perustulleista. Kreikan liityttyä EEC:hen tuli se EEC-tullikohtelun piiriin. Espanjantulleihin tuli eräitä vähäisiä alennuksia. Lisäksi toteutui kolmas GATT:in Tokion-kierroksen alennuksista.

Kirjallisuuslähteet:

- 1) Tullihallitus: Tullinkanto v. 1975
- 2) " EEC-tullikohtelun saanut tuonti ja EEC-tullinkanto v. 1974-76
- 3) Hallituksen kertomus valtiovarainhoidosta ja tilasta vuosina 1967-81